

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de maledicentiæ vitandæ cura. ca. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

De maledicentiæ vitandæ cura.

Caput. XXXIII.

VT aut cuncta maledicentiæ vitia deicemus, iponendū est ori frenum taciturnitatis. Quemadmodum loquacitas prona est ad lites & contentiōes ita silentium quietis & placabilitatis est custos. Vir linguosus (vt in psalmo dī) non dirigetur in terra. Et in p. uerb. Vidisti hominem velocem ad loquendum, stultitia magis speranda est, quam illius correctio. Et itez: Sicut vrbs patens, & absq; murorum ambitu, ita vir q non potest in loquendo cohibere spiritum suū. Sicut ergo vrbs illa quam mœnia nulla protegunt, facile aditū præstat inimicis, ita inconsulta garrulitas peccatis blā de subeuntibus aperit ianuas cordis. Cor autem quo repletum fuerit, hoc per oris claustra effundet cum in verba proruperit. Ex abundantia enim cordis os loquitur: quæ procedunt de ore, de corde exeunt, hominemque coinquinant. Ediuerso autem scriptum est: Qui odit loquacitatem, extinguit malitiam. Tacitus et sensatus honorabitur. Recordatus est Iob, duo qdam se fando emisse, quæ emissa nollet, & ait: Manum meam ponam super os meum; vnē locutus sum, quod vitiam non dixissem, & altez, quibus vltra non addam. Hunc igitur imitemur, & pœniteat nos ybositatis, quæ certe non bis, sed millies lapsi sumus: quodque multiloquio nos deliquisse meminimus, silentio emendemus. Bonos viros taciti audiamus, vt discamus. Caueamus autem cum malis multum loqui, ne subuertamur. Rapsaci Assiriorum duci, cum Hierosolymam obsedisset, & plebem verbis ad deditiōem sollicitaret, nihil respondere permisit Ezechias rex, & suos tacere iussit. Corruptunt enim bonos mores colloq; praua. Seuerz Sulpitium q diui Mart. Thuronicnsis epi vitam scripsit, cum se iam in senectute sua deceptum a Pelagianis agnouissent, silentium vsq; ad mortē tenuisse Hieronymus tradit, vbi qd per dicacitatem deliquerat, tacendo dilueret. Et tu

Psalm. 139

Prouer. 29

Pro. 25

Eccl. 19

Isaie. 36.

Sulpitius.

Seuerus.

- ne lingua labaris, obserua quando loqui, quando tacere debeas. A Salomone diuinæ sapientiæ viro est dictum Tempus tacendi, tempus loquendi. Os tuum aperi discere volentibus; Contendere autem rixarique parantibus, claudere; neque nisi necessitate cogente respondeas, nisi veritate suadente loquaris. Quicquid præterea dicitur, superuacaneum est. De omni autem verbo otioso reddituri sumus rationem in die iudicij. Quod si de otioso, quod de turpi? quid de mordaci? quid de rixoso iram inimicitiasque prouocante? Audi Apostoli præceptum: Stultas & sine disciplina quæstiones deuita, sciens quia generant lites; seruum autem domini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modestia corripientem eos qui resistunt veritati. Et iterum: Omnis sermo malus (inquit) ex ore vestro non procedat, sed si quis bonus, ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Audi & prophetam dicentem: Quis est homo qui vult vitam, & diligit diæ videre bonos? prohibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum. diuerte a malo, & fac bonum, inquire pacem & persequere eam. Audi etiam Apostolorum principem Petrum. Nolite reddere malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicite: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis. Memento quoque quod indignus habet monachi nomine, qui tacere nescit cum oportet, dicente Iacobo apostolo: Si quis purat se religiosum, non refrenans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio. Deinde ait: Si quis verbo non offendit, hic perfectus est vir, potest etiam freno circumducere totum corpus. Potest ergo omnibus corporis sensibus imperare, qui sic linguæ suæ fungitur officio, ut non delinquat. Recordare etiam ideo duas quidem te habere aures & os vnum. ut multa audias, & pauca loquaris. Lingua si bene vteris, iuuat, si male, perimit. Salomonis hæc sententia est dicentis, Qui custodit os suum custodit animam suam, qui autem incõsideratus est ad loquendum, sentiet mala. Et iterum, Lingua placabilis
- Eccl. 5**
- 2. Tim. 2**
- Eph. 4.**
- Psal. 38**
- 1. Pe. 3.**
- Iaco. 1.**
- Iacob. 3**
- Pro. 3.**
- Prøu. 15.**

lignum vitæ, quæ autem immoderata est, conteret spiritum. Et rursus, Responsio mollis frangit iram, sermo durus suscitatur furor, lingua sapientum ornat scientiam, os fatuorum ebullit stultitia. Quæ igitur dementia est, cum tui arbitrii sit linguam facere bonam, committere potius ut facias malam? Beatus es si cum beato Iob dicere poteris. Non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in labiis meis stultitia personabit. Beatus es, si tibi ad dominum conuerso cum Ieremia gloriari licebit, dicente, Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit.

Iob. 6.

Ierem. 17.

In fine operis peroratio. Ca. xxiiij.

AD finem tandem operis deo auxiliante peruentum est. Cui soli gratias agimus atque habemus confitentes eius esse beneficium, quicquid a nobis recte institutum recteque tractatum fuerit. Nihil autem non recte dicitur, quod cælestis disciplinæ veritate firmatur. Quare omnes equidem, qui ista legent, rogatos volo, ne forte incompti impolitique sermonis mei asperitate offendatur, ad ipsas duntaxat diuinæ scripturæ autoritates atque sensus animum applicent, & quod salubriter monentur, hoc etiam omni studio perficere curent, ut sanctæ religioseque viuendo vitam illam acquirant, qua melius felicisque optari queat nihil vitam inquam illam quæ non in terra habetur, sed in cælo, incorruptibilem, immortalem, æternam, beatam, gloriosam, bonorum omnium plenissimam, & nullius participem mali, non philosophis, non oratoribus, non poetis promissam, sed in Christum credentibus diuinæ que obtemperantibus legi, hoc est, pietatem iustitiamque colentibus. Nihil itaque vobis proderit o philosophi, scite subtiliterque ratiocinari, nisi etiam innocenter integreque vixeritis. Neque vobis rethores ornate copioseque dicere vlli erit emolumento, nisi compta & exculti virtutibus incesseritis. Neque enim vobis qui in bicripti somniastis Parnaso, in componendis poematibus Homero atque Vergilio esse pares vsui erit, nisi profliga-

Philo-
phi.
Oratores.
Poeta.